

РЕШЕНИЕ

№ 5759

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П С

при участието на секретаря И И
като разгледа докладваното от П С Гражданско дело № 20231110142341 по описа за 2023 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

01.04.2024 година

град София

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На двадесет и девети февруари
в публично заседание в състав:

две хиляди двадесет и четвърта година

ПРЕДСЕДАТЕЛ: П С

Секретар ИИ И

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия П С

гражданско дело номер 42341 по описа за 2023 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на В. В. Д., с ЕГН *****, от гр. София, ул. „...“ №..., против Й. П. Ч., с ЕГН *****, от гр. София, ул. „...“ №..., за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 5 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, болки и страдания, претърпени страх, тревожност и безсъние, притеснение да се покаже пред обществото и затруднения да извършва ежедневните си задължения, както и преживяна психическа травма в резултат на нанесени удари от ответника по лицето и ръцете на ищцата на 13.07.2021 г. в гр. София, на ул. „...“ №..., ведно със законната лихва върху главницата, считано от извършване на увреждащото действие – 13.07.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски.

Ищцата твърди, че живее на семейни начала със С У с когото имат син С У. Ищцата и синът ѝ живеят в собствения на С У апартамент, находящ се в гр. София, ул. „...“ №..., като на същия адрес живее и ответникът. Твърди, че отношенията между семействата на У. и Ч. са обтегнати. На 13.07.2021 г. ищцата и синът ѝ били на двора, за да напръскат тревните площи. Дошъл ответника и казал, че няма право да пръска тревата, доближил се до ищцата и ѝ нанесъл удари по лявата част на лицето ѝ, както и по ръцете ѝ, при което съборил очилата на ищцата. Свидетел на случилото се станал синът на ищцата. За случилото се ищцата се обадила на тел. 112, като на място пристигнали служители на 06 РУ при СДВР. След нанесените удари ищцата почувствала болка и посетила съдебномедицински кабинет, като след прегледа ѝ било издадено съдебномедицинско удостоверение. В резултат на нанесените удари ищцата почувствала болки и страдание, изживяла страх, тревожност и безсъние. За извършеното от ответника била постановена присъда на 06.10.2022 г. по НЧХД № .../2022 г. по описа на СРС, НО, 9 състав, влязла в сила на 09.06.2023 г. Излага твърдения, че имала кръвонасядания по лицето и през възстановителния период изпитвала притеснения да се покаже пред обществото, а също така и затруднения да извършва ежедневните си задължения поради нанесените удари по ръцете ѝ. Сочи, че изпитва страх за личната си неприкосновеност и тази на сина ѝ. Излага подробни съображения. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да постанови решение при признание на иска.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответника Й. П. Ч., с който признава исковата претенция с оглед на влязлата в сила присъда. Твърди, че претенцията на ищцата била изцяло удовлетворена, като на 14.11.2023 г. ответникът заплатил на ищцата по посочената в исковата молба банкова сметка сумата от

6 284,40 лв., от която: сумата от 5 000 лв., представляващо обезщетение за претърпени неимуществени вреди и сумата от 1 284,40 лв., представляваща законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането до датата на плащането. Оспорва претенцията за заплащане на направените от ищцата разноски, тъй като сочи, че не е дал повод за завеждане на делото. Твърди, че ищцата никога не е уведомявала ответника за претенциите си за претърпени вреди и една с получаване на книжата по делото ответникът е узнал за претендираното обезщетение. Моли съда да отхвърли иска, като възложи разноските по делото в тежест на ищцата. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора на исковата молба, претендира направените по делото разноски.

Предявени са искови претенции са с правно основание чл. 52 във връзка с чл. 45 ЗЗД, чл. 84, ал. 3 от ЗЗД. Направено е искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От представения препис от съдебномедицинско удостоверение № 30.. г. от 13.07.2021 г., съставено от лекар при Катедрата по съдебна медицина и деонтология при Медицински университет – София, се установява, че след извършен преглед на ищцата са констатирани травматични увреждания: минимални кръвонасядания на лявата скула и над лявата вежда, травматични отоци и зачервявания на гръбните повърхности на ръцете, като тези увреждания се дължат на действието на твърди тъпи предмети, каквито характеристики могат да имат включително и ръцете и пръстите на човек. Прави се заключение, че уврежданията съответстват да бъдат получени по време и начин, както се съобщава в предварителните сведения, причинили са болка и страдание.

От представения заверен препис от Протокол № .. от 06.10.2022 г. по НХЧХ № ../2022 г. по описа на СРС, 9-и състав, се установява, че същото е било образувано по частна тѣжба на В. В. Д. срещу Й. П. Ч., а от представения заверен препис от Решение № .. от 09.06.2023 г. по НЧХД № ../2023 г. по описа на СГС се установява, че е потвърдена присѣда от 06.10.2022 г. по НХЧХ № ../2022 г. по описа на СРС, 9-и състав, с която съдът е признал Й. П. Ч. за виновен в това, че на 13.07.2021 г., около 14,40 ч. в гр. София е нанесѣл удар с дланните повърхности на пръстите и ръцете си по лявата част на пострадалата В. В. Д., както и по гръбните части на ръцете ѝ, като при удара съборил очилата на земята, като ѝ причинил лека телесна повреда чрез травматично увреждане, изразяващо се в болка и страдание, възникнали от кръвонасядане над вътрешната половина на лявата вежда на лявата ѝ скула с оток и зачервяване на ръцете ѝ, престѣпление от частен характер по състава на чл. 130, ал. 2 от НК, като го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание.

От представеното от ответника писмено доказателство – платежно нареждане се установява, че на 14.11.2023 г. ответникът е превел по сметка на ищцата сумата от 6 284,40

лв. с основание: гр.д. № 42341/2023 г. на СГС, представляваща главница и законна лихва.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

С оглед на направеното признание на иска от страна на ответника по делото и приключване на съдебното дирене, както и с оглед на направеното от процесуалния представител на ищеца искане за постановяване на решение по реда на чл. 237 от ГПК, съдът намира следното:

Налице са предпоставките на чл. 237, ал. 1 от ГПК, а именно: ответникът Й. П. Ч. е извършил призвание на иска по основание и размер на вземането В. В. Д., прекратено е съдебното дирене, налице е и искане от страна на процесуалния представител на ищеца за постановяване на решение по реда на чл. 237 от ГПК.

На следващо място съдът намира, че са спазени изискванията на чл. 237, ал. 3 от ГПК, като признатото право не противоречи на закона или добрите нрави, а на второ място е признато право, с което страната може да се разпорежда.

С оглед на гореизложеното предявените от ищеца иски претенции за осъждане на ответника да заплати сумата от 5 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, болки и страдания, претърпени страх, тревожност и безсъние, притеснение да се покаже пред обществото и затруднения да извършва ежедневните си задължения, както и преживяна психическа травма в резултат на нанесени удари от ответника по лицето и ръцете на ищцата на 13.07.2021 г. в гр. София, на ул. „...“ №..., ведно със законната лихва върху главницата, считано от извършване на увреждащото действие – 13.07.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, следва да бъдат уважени, като на основание чл. 237, ал. 2 от ГПК, не е необходимо съдът да излага мотиви за това.

На основание чл. 235, ал. 3 от ГПК съдът следва да съобрази фактите от значение за спора, настъпили след предявяване на иска. Видно от представеното от ответника писмено доказателство на 14.11.2023 г. същият е извършил превод по сметка на ищцата на сумата от 6 248,40 лв. С така извършеното плащане са погасени главницата в размер на 5 000 лв., законната лихва, която от 28.07.2023 г. до датата на плащането – 14.11.2023 г. възлиза на 200,44 лв., сумата от 960 лв. – адвокатско възнаграждение. Ето защо претенцията следва да бъде отхвърлена, поради извършено плащане.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ответника, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК съдът намира същото за неоснователно, поради което разноски в полза на ответника не следва да бъдат присъждани.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да плати по сметка на съда дължимата държавна такса в размер на 200 лв.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявената искова претенция от В. В. Д., с ЕГН *****, от гр. София, ул. „...“ №.., против Й. П. Ч., с ЕГН *****, от гр. София, ул. „...“ №.., за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 5 000 лв. /пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, болки и страдания, претърпени страх, тревожност и безсъние, притеснение да се покаже пред обществото и затруднения да извършва ежедневните си задължения, както и преживяна психическа травма в резултат на нанесени удари от ответника по лицето и ръцете на ищцата на 13.07.2021 г. в гр. София, на ул. „...“ №.., ведно със законната лихва върху главницата, считано от извършване на увреждащото действие – 13.07.2021 г. до плащане на вземането – 14.11.2023 г. в размер на 200,44 лв. /двеста лева и четиридесет и четири стотинки/, сумата от 960 лв. /деветстотин и шестдесет лева/ - платено адвокатско възнаграждение, като погасени чрез извършено плащане.

ОСЪЖДА Й. П. Ч., с ЕГН *****, от гр. София, ул. „...“ №.., ДА ЗАПЛАТИ по сметката на Софийски районен съд, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 200 лв. /двеста лева/, представляваща държавна такса.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчване на препис на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____